

MADE·IN·
·AARHUS

3D TEATERVIDEO

URPREMIERE AARHUS TEATER SCALA 16. JANUAR 1998

SOM AT VÆRE DER SELV

Flimmerfrit 100 Hz TV med billeder, så skarpe som du aldrig har set dem før. Nokia 7497 100 Hz TV med 29" superfladt Black Invar billedrør. Digital lydprocessor med 4 indbyggede højttalere. Instant tekst-TV med 512 siders teksthukommelse. Brugervenlig skærmmenu og betjeningsguide i høj grafisk billedkvalitet.

Henvend dig trygt til os. Vi kan rådgive dig til den rigtige vare til den rigtige pris. Vi har eget serviceværksted og vore teknikere er altid up-to-date, med den nyeste viden inden for billed og lyd.

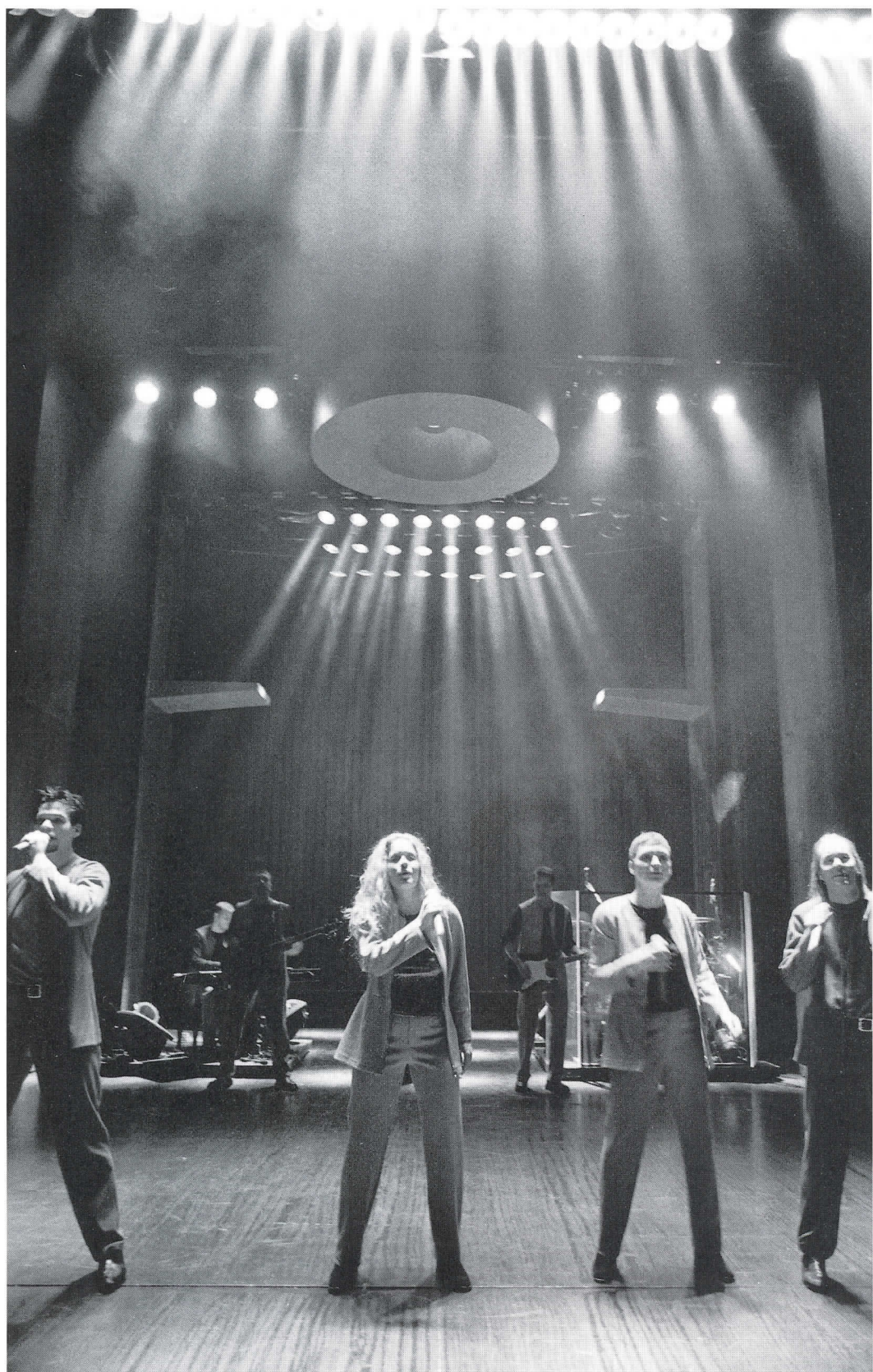
Grønberg Radio ApS

Veri Centret · 8240 Risskov · Tlf.: 86 21 50 22

P. L. Radio og TV A/S

Præstevangsvej 2 · 8210 Århus V · Tlf.: 86 15 05 00

KÆRE PUBLIKUM

Nu vil vi fortælle jer et eventyr: Der var engang et musikliv....

Made in Aarhus er inspireret af en tid, hvor den århusianske rock dominerede hele Danmark. En tid, som har betydet meget for os.

Det er en gammel drøm at få lov til at lave nye musikarrangementer til de sange, vi har valgt ud, – en udvælgelse, som ikke er et forsøg på at give et tidsdokumentarisk billede. En udvælgelse med hjertet, hvor sangene på et tidspunkt begyndte at vælge sig selv, fordi temaerne kærlighed og humanisme hele tiden dukkede op.

Koncerten – eller 3D Teatervideoen, som vi har valgt at kalde den – er en hyldest til den tid, der var engang, fra den tid, der er nu.

3D Teatervideo, fordi vi arbejder med fragmenter, forskellige bands, hvor hver enkelt sang har sit eget billede, sit eget eventyr.

Det er lykkedes os at samle et forrygende hold af unge sangere/skuespillere og musikere, der er gået gennem ild og vand for at realisere dette projekt, som i sin udtryksform ligger langt fra noget, Aarhus Teater hidtil har forsøgt. Vi glæder os til at fyre de 22 sange af sammen med dem.

En fed karruseltur rundt i nogle af de sange, som vi elsker og har nydt at få lov til at nyarrangere og vende på hovedet.

Rigtig god fornøjelse!

Kærlig hilsen Kristian Borregaard, Anders Baggesen & Søren Dahl

HYLDEST FREMFØR NEKROLOG

Af Henrik Friis, musikjournalist, Århus Stiftstidende

Jeg var en af de dér københavnere, der var dybt betænkelig ved at rykke teltpælene op og flytte dem til Århus.

Det var i januar 1978, og den eneste gyldige grund, den 20-årige Nørrebro-bisse kunne finde for at drage i *midlertidigt* eksil i Århus, var journalisthøjskolen – den eneste af sin slags herhjemme.

Musikken var en af grundene til hvad-skal-jeg-dér-tvivlen. Tag alle scenerne i København – lige fra de små over Montmartre, Revolution og Saltlageret til de store udenlandske navne i K.B. Hallen.

Jylland og Århus derimod? Groft sagt var det kun et emne, københavnernes stødte på ved Roskilde Festivalen, i form af det årlige besøg af Gnags med en meget langhåret og høj Peter A.G. Nielsen (indrømmet: De blev bedre år for år). Og så pigebandet Shit & Chanel, der havde skrevet musik og tekst, som selv min omgangskreds øst for Valby Bakke ikke kunne lade være med at diskutere.

Her 20 år efter er der kun én beskrivelse for miljøet i byen, undertegnede landede i: Det eksploderede i de år.

I Viby havde stædige Gnags tilkæmpet sig den position på toppen af rocken, som skulle komme til at vare mange år. Både som selvstændige kunstnere og med deres pladeselskab Genlyd for fremtidens navne som Thomas Helmig – og Henning Stærk, da han gik ud af Gnags.

Lost Kids viste, at punken også trivedes i provinsen.

Warm Guns opstod og udklækkede med årene solisten Lars Muhl, som beviste, at *Even Losers Get Lucky Sometimes*.

Kliché tegnede helt nye veje, som ikke blot udmøntede sig i Lars H.U.G.s solo-karriere: i en periode var Steffen Brandt et ivrigt medlem, der sugede til sig af minimalismen og formede det videre på sin egen specielle måde i TV-2.

Shit & Chanel blev til Anne Linnet Band, inden Lis Sørensen gik solo, og Linnet skabte provokerende Marquis de Sade.

Gale Jacob Haugaard spøjte i kulissen. Osv. Osv. Osv.

Det var specielle år, hvor selv de gamle københavn-kammerater på besøg måtte indrømme over for den nu fastboende, at det sneede i Århus.

Og kunne man ikke slæbe dem med på Østergades Hotel længere, fordi der nu skulle være bankospil, var der jo Stakladen, Motown, Husets Musikteater, Vestergade 58 (og dets kælderbar). Der kogte altid et eller andet sted.

Derfor er det helt fortjent, at Aarhus Teater nu vil hylde den periode, de mennesker der skabte den – og fremfor alt musikken. Den har klassiker-status.

Bare betragt programmet – ifølge det oplæg på 21 sange, jeg har fået. Og tænk så på de numre og grupper, der ikke har været plads til:

Kliché med markante sange som *Militskvinder* og *Masselinien* kan jeg personligt ikke forstå, at det ikke har været muligt at få med – indtil *Made in Aarhus* har bevist det modsatte.

Andre vil pege på Lost Kids' eller Henning Stærks og Lis Sørensens hits. Og sådan kan vi blive ved.

Men ok. Der er foretaget et valg. Lad os nu se, hvor de fortolkninger ender. En ting må til gengæld ikke ske: Hyldesten må ikke afløses af sentimental nostalgi – eller blive til en nekrolog over musikmiljøet i Århus med efterfølgende begravelse. Udviklingen har det med at gå i cirkler, og 1970-1990 var specielle år på grund af en samling stærke kræfter, som inspirerede hinanden.

Peter A.G. og de øvrige i Gnags sad selv og malede den røde prik på brevpapiret i deres Genlyd-logo og ville deres vej. Mens folkene, der sad i kontoret oven på Vestergade 58, havde andre ideer end Skt. Peter i Viby.

Stærke personligheder, som virkede inspirerende gennem deres indbyrdes konkurrence. Men ikke et samlet homogen miljø. Steffen Brandt og Peter A.G. Nielsen var ikke direkte fjender, men forskellene var alligevel for store til, at de kunne opfylde mangen en rockjournalists drøm om et dobbeltinterview. Det er ikke set...

Tiden med Århus som "rockens by i Danmark" er

forbi, hævder mange. Men kunne man ikke med ligeså stor ret hævde, at en generation blusser op og derefter ned, og at deres plads overtages af nye.

– Hvor mange i 40-50 års generationen dengang tror du vidste, hvad der egentlig skete i miljøet, sagde en i musiksferen til mig for nylig. Spørgsmålet går videre til i dag: Hvor mange i den alder idag ved, hvad der foregår i øvelokalerne eller hjemme foran computerne i dette øjeblik – eller på spillestederne.

Vær sikker på, at der sker noget. Det bliver aldrig det samme. Men noget andet og spændende forhåbentlig.

Min påstand er, at der kun skal to-fire store Århus-hits til, før korttidshukommelserne – og medierne i København – pakker deres "Århus er død-stemning" sammen.

"Kosmopolitan"-initiativet i Århus Festuge for nogle

år siden viste, at Århus stadig kan få landsdækkende interesse. Politikerne sov ganske vist i timen og fangede ikke kræfterne, inden de smuldrede – men det har de forhåbentlig lært af.

TV-2 har givet samfundet skylden og har brokket sig til stor-succes siden 1990, og Thomas Helmig-skiver har *aldrig* solgt mere end efter 1990. Mens dét ganske vist er "gamle" navne, er andre dukket op: Spørg lige millionskaren af fans i Østen, om de kender Michael Learns to Rock. Hvad med Dicte, Nice Little Penguins, Shirtsville – og allersenest fortids-fremtids-fusionen Sorten Muld, som fortsat har deres fødder plantet i den århusianske ditto.

Århus død? Nul! Lad os bare hylde den epoke og dens gode sange i opskrevet forklædning. Men lad os så komme videre...

Ouverture
PS 12 – HJEM TIL ÅRHUS
Allan Gade – guitar
Musik: Niels Kirkegaard
Tekst: Jens Folmer Jepsen

GNAGS – RYTMEHANS
Ensemblet
Musik & tekst: Peter A.G. Nielsen

THOMAS HELMIG – DET ER MIG DER STÅR...
Kim Leprévost
Tekst & musik: Thomas Helmig

GNAGS – KÆRESTER
Bue Wandahl
Musik & tekst: Peter A.G. Nielsen

LARS MUHL – ONE MORE MINUTE
Rikke Mølgaard
Musik & tekst: Lars Muhl

ANNE LINNET – GLOR PÅ VINDUER
Martin Preisler
Musik & tekst: Anne Linnet

GNAGS – UNDER BØGEN
Ensemblet
Musik & tekst: Peter A.G. Nielsen

TV-2 – LANTERNEN
Michela Jønsson
Musik & tekst: Steffen Brandt

LARS H.U.G. – KYSSER HIMLEN FARVEL
Katja Holm
Musik: Lars H.U.G.
Tekst: Lars H.U.G. & Gorm Henrik Rasmussen

THOMAS HELMIG – MIDNAT I EUROPA
Martin Preisler
Musik og tekst: Thomas Helmig

KLICHÉ – MILITSKVINDER
Søren Dahl
Musik: Lars H.U.G., Johannes Erik Møller,
Anders Gilberg Brill, Jens Danielsen
Da. tekst: Jan Bredsdorff
Sup. tekst: Søren Dahl

POTPOURRI: "LANDMANDSLIV":
SPILLEMÆNDENE: JORD UNDER NEGLENE /
ET MORGENKNALD
Ensemblet
Musik: Henning Stærk, Sven Foged,
Lars Hybel, Ole Berg Nielsen m.fl.
Tekst: Ole Berg Nielsen

PAUSE

LARS MUHL – WONDERKIDS
Michela Jønsson
Musik & tekst: Lars Muhl

FLEMMING BAMSE JØRGENSEN
– TÆNKER ALTID PÅ DIG
Katja Holm
Musik & tekst: Bjarne Gren Jensen &
Flemming Bamse Jørgensen

LARS MUHL – THE YOUNG GO FIRST
Rikke Mølgaard
Musik & tekst: Lars Muhl

GNAGS – ER DU HJEMME I AFTEN
Kim Leprévost
Musik & tekst: Peter A.G. Nielsen

TV-2 – POPMUSIKERENS VISE
Bue Wandahl
Musik & tekst: Steffen Brandt

LARS MUHL
– EVEN LOSERS GET LUCKY SOMETIMES
Martin Preisler
Musik: Troels Møller Nielsen
Tekst: Lars Muhl

GNAGS – DEN DEJLIGSTE MORGEN
Michela Jønsson
Musik & tekst: Peter A.G. Nielsen

TV-2 – STJERNEN OVER BJERRINGBRO
Bue Wandahl, Kim Leprévost, Martin Preisler
Musik & tekst: Steffen Brandt

KYS DET NU
Anders Baggesen
Musik & tekst: Steffen Brandt

GNAGS – DANMARK
Ensemblet/Århus Gospel Voices
Musik & tekst: Peter A.G. Nielsen
Korleder: Hans Christian Jochimsen
Korarrangement: Hans Christian
Jochimsen/Søren Dahl

Musikalsk arrangement og indstudering
... Kristian Borregaard/Søren Dahl
Instruktion ... Anders Baggesen
Koreografi ... Charlotte Rindom
Scenografi og kostumer
... Kristian Vang Rasmussen
Kapelmester ... Kristian Borregaard
Producer og idémand ... Søren Dahl
Lysdesign ... Niels Emil Larsen
Lyddesign ... Kim Engelbrecht

Urpremiere Aarhus Teater Scala 16. januar 1998

Forestillingens varighed: ca. 1 time og 45 min. inkl. pause.

MEDVIRKENDE

Bue Wandahl
Katja Holm
Kim Leprévost
Michela Jønsson
Rikke Mølgaard
Martin Preisler

BAND

Kristian Borregaard (keyboards)
Uffe Steen Jensen (guitar, klarinet)
Allan Gade (guitar)
Lars Dugaard (trommer)
Allan Nagel Kejlberg (bas)

KOR

Århus Gospel Voices
Korleder ... Hans Christian Jochimsen

- Forestillingsleder: Bruno Nielsen-Boreas
- Afvikling lys: Jens Holm Larsen/Jesper Ahnfeldt
- Afvikling lyd: Andreas A. Carlsen/Kim Engelbrecht
- Teatermaler: Anne-Marie Kjær
- Kostumiere: Hanne Gissel, Mehmet Hilmi
- Kostumeassistent: Ingrid Brande
- Frisør: Britta Høxbro
- Rekvisitører: Viggo Bay, Steen Jonassen
- Urpremiere: Aarhus Teater, 16. januar 1998

Konceptet er skabt og sangene udvalgt af: Anders Baggesen, Kristian Borregaard & Søren Dahl

- Chef lyd/lys: Jens Ravn
- Cheflysdesigner: Niels Emil Larsen
- Scenemester: Kai Johansen
- Overregissør: Steen Boutrup
- Teknisk chef: Jørn Walsøe
- Markedsføringschef: Leif Due
- Teaterchef: Palle-Jul Jørgensen

- Programredaktion: Søren Dahl og Leif Due
- Foto fra afsluttende prøver: Jan Jul
- Plakat & programlayout: Smidstrup Grafisk Bureau
- Tryk: C.C. Print 92 ApS

Tak til Nykredit, Rock City, Drum City, Ceres og V 58 for velvillig assistance og støtte.

DE FEM BAGMÆND

KRISTIAN BØRREGAARD

blev født i Skive i 1960 af en fodboldspillende far og en klaverspillende mor. Han interesserede sig lige fra starten mest for fodbold, men blev alligevel allerede som 7-årig tvunget til at gå til klassisk klaverspil hos den lokale spillelærerinde, frk. Pilgård. – Det stod ham lysende klart, at det var fodboldspillet, der skulle sættes på.

Familien flyttede imidlertid til den midtjyske kulturstolthed Holstebro, og selv om succesen på fodboldbanen tog til, fornemmede Kristian samtidig – uden dog at fortælle det til nogen – at tvangen ved klaverspillet blev mindre belastende; han følte endda til tider en vis glæde ved det og begyndte derfor omgående at spille på saxofon. Det blev glæden kun større af, hvorfor han straks begyndte at spille klassisk tværføjte og synge i skolens kor. Så forsvandt den, og han kunne igen koncentrere sig om fodboldspillet.

Det gik først for alvor galt, da Kristian kom på gymnasiet og blev SF'er. I en rus af social forståelse og medmenneskelighed begyndte han at spille jazz og drikke bayersk øl samt gå med damer. Han sluttede sin fodboldkarriere på byens divisionshold, tvunget af useriøs livsførelse og stigende vægt.

Efter gymnasiet flyttede han i kollektiv og spillede mere jazz, samtidig med at han startede en efterskole sammen med fire ligesindede. Efter et par år på denne måde søgte han nye musikalske udfordringer og flyttede 1981 til Århus.

Han kom med i bandet 8000 C og blev fascineret af rockmusikken og, ikke mindst, den livsførelse, der fulgte med. For at få råd til det underviste han sideløbende på højskoler og Aalborg Universitet.

Efter syv år med demokrati, pladeindspilninger og liveoptræden med 8000 C, mærkede han en snigende trang til selv at ville bestemme det hele, hvilket i slutningen af 80'erne og starten af 90'erne resulterede i to instrumentale soloplader med egne kompositioner – *Confluence* og *Blue World*. (Det er især japanerne, der køber disse plader). Han opretholdt i de år sine samspilmæssige relationer ved at indspille plader og turnere med bl.a. Lis Sørensen, Lars Muhl og Christian Alvad. De sportslige udfordringer begrænsede sig til en times ugentlig badminton med Søren Dahl, som han til gengæld altid vandt over.

Kristian blev via Søren introduceret til teatrets forunderlige verden i starten af 90'erne og har spillet med i 12 forestillinger, heriblandt som kapelmester i *Helligtrekongersaften* på Aarhus Teater og kapelmester og medarrangør i *Jesus Christ Superstar* på Det Ny Teater.

De kompositoriske udskjelsetelser fortsatte Kristian ved

bl.a. at skrive filmmusik til Troels Kløvedals *Nordkaperen* i *Det indiske Ocean*, klassisk musik til Kaare Norge, diverse signaturer til radio og TV, bl.a. *Profilen*, og til TV-reklamer. Han producerer plader og arrangerer for bl.a. Finn Nørbygård, den tidligere Cut'n Move-sangerinde Chris C, Jacob Haugaard, Kaare Norge m.fl.

Kristian spiller ikke fodbold længere – men morer sig stadig ved at spille musik, ikke mindst når det foregår sammen med Finn Nørbygård, som han var kapelmester og komponist for på den ét år lange Mig og Elvis-turné. Kristian er imidlertid fortrøstningsfuld med hensyn til fremtiden, for han er begyndt at køre cykelløb og har de seneste tre år gennemført Danmarks længste cykelløb, Århus-København (360 km.), med placeringer midt i feltet ... hvilke kunne være blevet bedre, hvis ikke han var punkteret, og servicevognen var løbet tør for benzin, og han havde været ude at spille aftenen før og derfor havde tunge ben...

SØREN DAHL

– Jeg er født i 1958 i den yderste forblæste egn af Danmark, nemlig Thy.

De første 14 år tilbragte jeg med at gå i kirke, spille klaver, marchere med blåfrosne knæ og iført trompet i et FDF-orkester, indtil jeg første gang hørte Jimi Hendrix. Der røg min barnetro.

Bedre blev det ikke, da vi begyndte at gå til gymnasiefester, hvor vi sejlede rundt i store kædedanse til bl.a. Gnags, Spillemandene, Shit & Chanel, TV-2 og alle de andre.

Det inspirerede jo til, at vi måtte begynde at lave vores eget orkester. Vi øvede et halvt år i en nedlagt frisørsalon, byggede højttalere selv – bl.a. baskabinetter af 22 mm spånplader.

Da vi skulle ud at spille første gang, viste det sig, at højttalerkabinetterne var så store, at de ikke kunne komme ud af øvelokalet. Vi måtte så ud at leje lydanlæg. Her startede min gældsætning for alvor. Den varede ca. 10 år med halvårslige besøg af kongens foged. Til slut holdt jeg op med at spille i band – jeg havde simpelthen ikke råd længere.

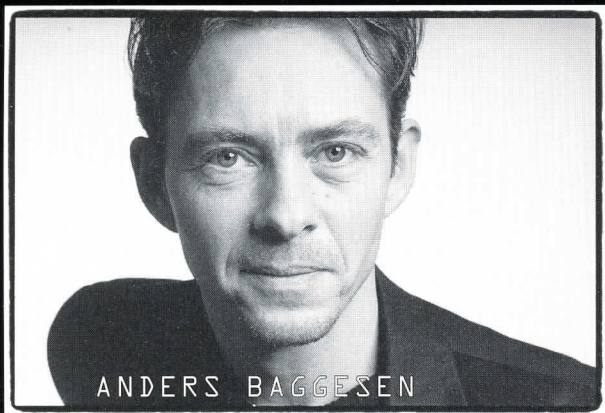
Jeg blev hurtigt enig med den lokale afdeling af Landsmandsbanken om at flytte fra egnen. Det gjorde jeg så.

På min rejse er jeg kommet forbi en uddannelse på konservatoriet i København, forskellige orkestre, en hulens masse teaterforestillinger, som jeg har fået lov at lave musik til, nogle film, for (indtil videre) til sidst at lande i Århus, smilets by, hvor jeg nu har boet i 13 år.

Her spiller jeg i et orkester, der hedder De Nattergale. Når vi holder fri, sidder jeg og laver musik med min gode ven Kristian Børregaard, når vi ikke sidder og ser sport på TV.

Jeg har også fået lov at blive ved med at lave teater, primært på Aarhus Teater.

Alt i alt en lykkelig tilværelse, som forhåbentlig vil vare ved i mange år.

ANDERS BAGGESEN

– Fornuften er teatersjælens værste fjende, siger Anders, for hvem teatret er en vigtig del af tilværelsen og har været det, siden han som barn legede skuespil på loftet i Hjørring.

Anders Baggesen er født 1958 i Vendsyssel. Det var også i Vendsyssel – Hjørring Sommerspils Friluftsscene – at Anders iscenesatte *Sommer i Tyrol*, *Annie get your gun*, *Sound of Music*, *Landmandsliv* og *Mød mig på Cassiopa*, oftest som både instruktør, scenograf og kostumedesigner.

Anders er oprindeligt uddannet skuespiller. Han læste hos Aksel Erhardsen og Erik Mørk, inden han i 1976 søgte optagelse på Skuespillerskolen ved Aarhus Teater. Og det er også på Aarhus Teater, han har spillet hovedparten af sine over 80 roller, bl.a. Judas i *Jesus Christ Superstar* (1993), Tvebak i *Brødrene Løvehjerte* (1990), Alex i *Aspects of Love* (1992), Elwood i *Hurra for Blues Brothers* (1994), Hilmar Hudegaard i *Den forbudte Planet* (1991 & 92), Motel i *Spillemand på en tagryg* (1995), Fabian i *Helligtrekongersaften* (1996) og Bronski i *At være eller ikke være* (1997). Det er dog blevet til afstikkere, bl.a. til Aalborg Teater, Gladsaxe, Aveny Teatret, Amagerscenen, Det Danske Teater og Det Ny Teater. På Aalborg Teater spillede han 1986 titelrollen i *Candide*.

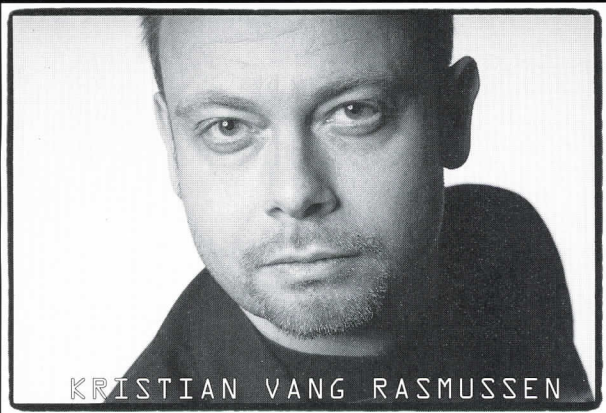
Men Anders har altså også de senere år brugt sine evner som instruktør, først med amatører – bl.a. Århus Musical Trup og Aarhus Studenterevy – og nu med professionelle. Senest var det som iscenesætter af den meget roste opsætning af *Folk og røvere i Kardemomme By* på Aarhus Teater i 1996 & 97.

– danser og koreograf. Har danset i moderne kompagnier: Living Movement, Ballet Plus og Micado danse Ensemble, i TV-underholdningsprogrammer og i musicals, bl.a. *Sweet Charity*, *Pal Joey*, *Game* og *La Cage aux folles*. Hun har været koreograf på TV-underholdningsprogrammer, film, på musicalen *Godspell* og koreografassistent på *Sweet Charity*. Og hun har lavet koreografi til bl.a. *Bare et par små stik*, *Et strejf af kærlighed*, *Poem of never to return* for Micado danse Ensemble. Charlotte var 1984-1986 kunstnerisk og administrativ leder af Ballet Plus, og hun har været kunstnerisk leder af Micado danse Ensemble siden 1989.

CHARLOTTE RINDOM

KRISTIAN VANG RASMUSSEN

– scenograf. Kristian er uddannet på Skolen for brugskunst og har en BA Hons Degree i scenografi, kunst og stilhistorie fra Wimbledon School of Art, London 1983.

Kristian startede med at lave scenografi til *Figaros Bryllup* og *Falstaff* for English National Opera Studio. Siden har han haft opgaver ved de tre landsdelsscener og de fleste københavnske teatre.

På Aarhus Teater har Kristian lavet *Ordet er frit*, *Richard III* (kostumer) og *Kærtegn*. Kristians seneste arbejde er *Lullaby*/Kreutzmann dance, Micados Balletrilogi *Hotel*, *Greven af Luxembourg*/Den jyske Opera og D'oyly Carte Opera Company (Birmingham).

Kristian har lavet scenografi til forfattere som Shakespeare, Sam Shepard, Sergi Belbel, Holberg, Moliere, Brecht og Jens Smørup Sørensen. Af kommende opgaver ligger *Himmeriget* af Arvid Ones i Norge og Schillers *Maria Stuart* på Det Danske Teater.

MICHELA JØNSSON

Michela er uddannet skuespiller på Statens Teaterskole i 1995. Hun debuterede i København og medvirkede bl.a. i Steen Kaaløs *Komedie i grænselandet* på Folketeatret, Fernando Crommelync' *Den store Hanrejp* på Mungo Park, H.C. Andersens *Den der ler sidst* på Folketeatret og Luis Bunnels *Morderenglen* på Betty Nansen Teatret.

På Aarhus Teater har hun tidligere medvirket i *Teaterkoncert Gasolin'*, 1997.

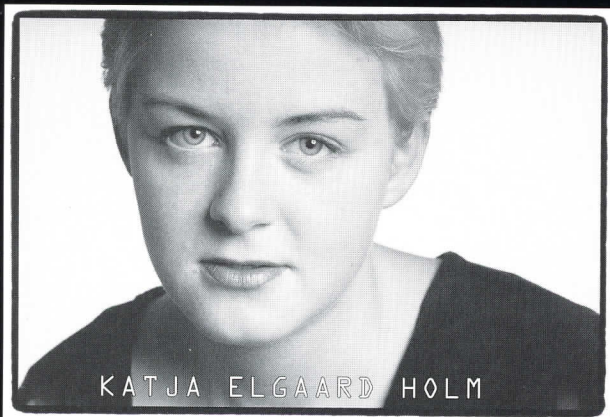
Katja er uddannet skuespillerinde fra Skuespiller-skolen ved Aarhus Teater 1993-97.

Hun har indtil videre i sin korte levetid spillet følgende: Rollen som Rifka i *Spillemand på en tagryg* – en lettere ubetydelig rolle, som dog rummede henved syv replikker og et solosangvers. Rollen som Hope i sin præsentationsforestilling *Måske om natten* på Studioscenen, men absolut ikke mindst rollen som den noget sindsforvirrede og meget naive Kit i sit afgangsstykke *Vovet Pels* på Stiklingen i maj 1997.

Derudover har Katja været en ivrig dramatiker i sine helt unge dage. Har beriget ny dansk dramatik med stykket *Dracula*, selvfølgelig ikke den originale, men hendes egen version om denne engel fra helvede. *Dracula vender tilbage* – en historie om, hvordan det går, når Dracula vender tilbage. Hvad han vender tilbage efter, melder historien intet om.

Derudover barslede Katja i tidernes morgen med ideen til en film: *Mordet i svømmehallen*, men endnu har ingen filmselskaber vist interesse. Det skal for en god ordens skyld indskydes, at disse dramatiske værker er skrevet under Katjas ophold i folkeskolen og har derfor ingen relevans som sådan...

Katja er iøvrigt p.t. datter af biskop Kjeld Holm og dennes skønne hustru Birthe. Hun er kæreste med Lars, en fantastisk og meget smuk mand. Hun er 23 år og kort sagt: en usleben diamant, et ubeskrevet, til dels uspoleret blad i dansk teater. En meget lovende og talentfuld skuespillerinde, der for første gang optræder som professionel.

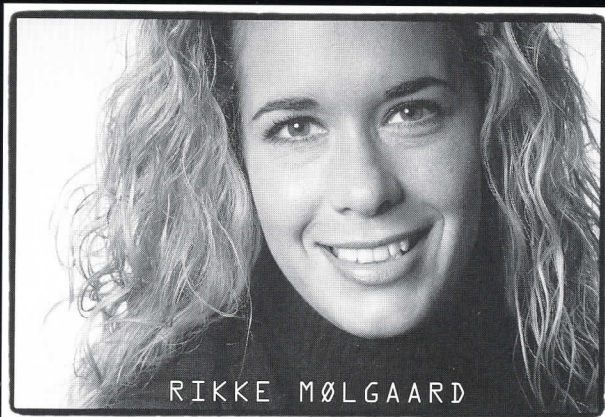

KATJA ELGAARD HOLM

– Kære allesammen,

Lad mig få lov til at præsentere Rikke Mølgaard – mig selv! Der er her tale om en pige, der som 12-årig fandt ud af, at det var enormt sjovt og spændende at synge. Det blev også til lidt klaverspilleri, men det tåler vist ikke nogen form for uddybelse.

I årene herefter florerede jeg i det horsensianske musikmiljø og fik lugtet til både rock, pop, funk og soul.

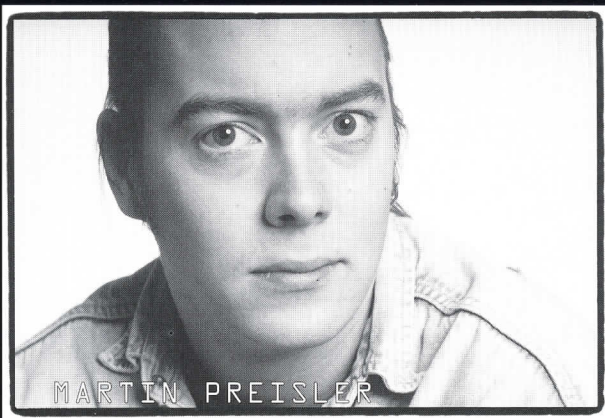
RIKKE MØLGAARD

I 1992 mødte jeg jazzpianisten Søren Bebé. Vi dannede en duo, som stadig eksisterer/fungerer i bedste velgående og har optrådt for alt fra estisk jazzfestival til Hans Kongelige Højhed Prins Henrik. Vi udgav i 1995 cd'en *Twogether* (et lokalt projekt for Horsens) og troede, at nu skulle vi være rige... Vi tog fejl! Til gengæld stødte vi på Stig Rossen, og han tog mig med på sin Danmarksturné som gæstesolist – en oplevelse for livet.

Mødet med Stig har kastet mange go'e oplevelser af sig siden hen. I forbindelse med den internationale musikkonkurrence *Musical of the year 1996* fandt jeg mig selv stående i Århus Musikhus i selskab med Al Jarreau, Jennifer Leigh Warren, Tommy Körberg, Jette Torp m.fl. og følte mig meget lille. Samme år deltog jeg som solist i DR's *Julehilsen til Grønland*.

Som tiden dog iler. Jeg er i dag 24 år, har ikke nogen musikalsk uddannelse, men er sideløbende med *Made in Aarhus* ved at indspille min første "rigtige" plade, produceret af Jens Lysdal. Og det er netop denne branche, jeg satser på... og håber på, at jeg skal blive rig indenfor – rigtig rig... Man har vel lov at drømme...

– sanger, selvært. Født og opvokset i Århus og blandt *Made in Aarhus*-holdets yngste, kun 23 år. Martin fik sin første guitar som 12-årig og har siden medvirket i ligeså mange bands, som han er gammel. Har de sidste otte år etableret sig på den århusianske musikscene og vandt 1991 talentkonkurrencen *Vi har scenen...* med orkestret Saints. I 1996 sang og spillede Martin hippen Berger i Århus Musicaltrups opstilling af musicalen *Hair* i Ridehuset.

MARTIN PREISLER

BUE WANDAHL

– skuespiller, født 1964 i Århus. Han er uddannet 1990 på Skuespillerskolen ved Aarhus Teater og har siden været fast i Aarhus Teaters ensemble. Allerede med sit elevholds afgangsforestilling gjorde Bue sig gældende i rollen som Quasimodo i *Klokkeren fra Notre Dame*. Derefter har han medvirket i adskillige skuespil på teatret og spillet alverdens genrer – af musikforestillinger bl.a. *Den forbudte Planet* 1991 & 92, *Jesus Christ Superstar* 1993 og *Hurra for Blues Brothers* 1994. Ellers har han høstet ros for roller i bl.a. *Sanering* (1992), *De Forkerte* (1994), *Morgen og Aften* (1993), *Stormen* (1994) og *Døde komikeres klub* (1997). Senest sang og spillede han den groftskårne og let bondske hotelejer Lank i musicalen *Crazy for You* (1997).

KIM LEPRUVOST

– Day! Jeg hedder Kim. Da jeg var barn hed jeg også Kim og ville være tegner – tegneserietegner, BOOM, CRASH, AARGG osv.

Så jeg tegnede og tegnede til jeg fik ondt i ryggen og krampe i hånden. Det stod på, indtil jeg var omkring atten år; men jeg kunne efterhånden mærke, at jeg ikke rigtigt kunne komme af med den energi, jeg havde i mig, sammenbøjet over skrivebordet.

Til mit held mødte jeg nogle rockmusikere, der syntes, at det ville være eenoomt sejt, hvis jeg blev sanger i deres band. Eller også kunne de bare ikke finde nogen anden, for kære læser, bedre lød det altså heller ikke dengang. Men de tænkte vel, at sådan som han opfører sig, så lægger folk vel

ikke mærke til andet... til sangen altså. Nå! Jeg skiftede hele tiden band, eller bandet skiftede mig, så nogen plade blev det ikke til. Dog en masse dejlige jobs i forskellige klubber havde givet mig smag for det med at stå på scenen.

Såååh... jeg begyndte på diverse ulønnede jobs på teatre, som det ville være uetisk af mig at nævne her. Jeg lærte jo, trods alt, en masse ... en del ... nogle ting.

Efter at have løbet panden mod teaterskolernes døre i tre år, braste den (døren) til sidst her i Århus – hurra! Jeg husker det tydeligt: englens sang, biler standsede, der lugtede – for et øjeblik – næsten godt i byen. Det var i øvrigt i marts 1991. Måske husker du det?

Nå! I hvert fald havde jeg fire dejlige år på skolen, og jeg har nydt godt af det engagement, jeg fik på teatret. Det har givet mig nogle dejlige oplevelser i form af læbestift..., horror..., piger..., gas... og en enkelt tur i spjældet. (Kim har spillet i *Lipstick Killer*, *Rocky Horror*, *Teaterkoncert Gasolin'* og straffefangen Kurt i *Sister Coma*, red.).

Hvad mere er der at sige ... nåh jo! God fornøjelse med *Made in Aarhus*!

Kærlig hilsen Kim

PS: Min næse er skæv. Hvorfor mon?

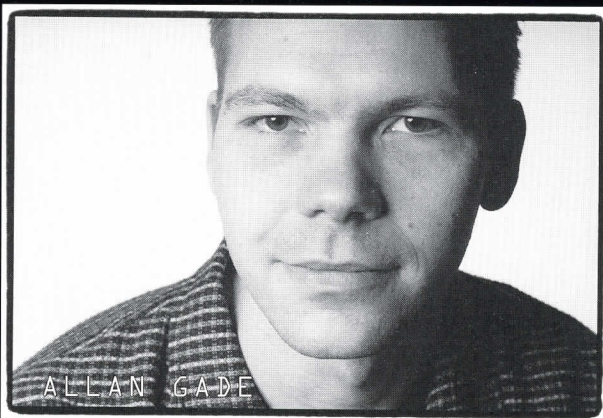

UFFE STEEN JENSEN

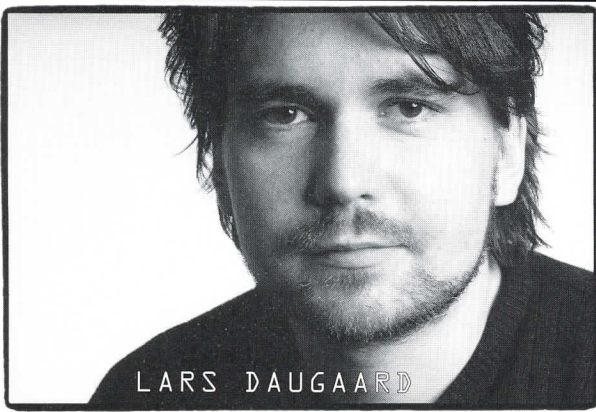
– guitarist. Født 1953. Fik sin første guitar som 11-årig i Odense og har ikke sluppet den siden. De første inspirationer var Beatles, Who, Stones osv. Senere blev det bluesboomet fra England, der inspirerede til den fynske gruppe Vomit 13. Uffe kom med i den århusianske fusionsgruppe Kamæleon i 1975. Samtidig kom det første teaterjob, nemlig *Snedronningen*. Så Uffe har haft sin gang på Aarhus Teater i 23 år med 17 forestillinger i bagagen. Blandt de seneste forestillinger kan nævnes *Rocky Horror*, *Teaterkoncert Gasolin'* og *Crazy for You*.

Uffe er kendt i både jazz- og blueskredse for sin meget personlige spillestil. Han har medvirket på 36 lp/cd'er med forskellige kunstnere og grupper. Har turneret i Norge, Sverige og Tyskland med bluesgruppen Shades of Blue samt Jens Jepsen Trio. Og han har sammen med Jens Jepsen i år udgivet cd'en *Stringtime*.

– guitarist. Født 1969 i hjertet af Århus og startede med at spille guitar i 9-års-alderen. I 1989 blev han færdiguddannet på Musicians Institute i Los Angeles. Har spillet utallige live-jobs for blandt andre Savage Affair, Street Beat, Lars Muhl, Venus Vendetta, Nils, Skagarack, Nicolaj Christensen, Allan Olsen. Har lavet pladeindspilninger sammen med bl.a. Monrad og Rislund, Flopstarz, Nils, Nude, Skagarack, Jacob Haugaard, Finn Nørbygård, Michael Westerskov, Allan Olsen, Anne Dorthe Michelsen, Peter Belli og Lex & Klatten. Af teaterjobs har han tidligere haft *Jesus Christ Superstar* på Det Ny Teater 1995 og *Rocky Horror* på Aarhus Teater (som afløser for Uffe Steen).

ALLAN GADE

LARS DAUGAARD

– trommer. Har spillet med Billy Joel, Me'shell, Van Halen, Seal, etc. – i sit øvelokale via bånd og cd'er!

På landets scener mv. har Lars spillet med blandt andre Lars Muhl, FS Orlohn, Dicte og Savage Rose. På Aarhus Teater har han tidligere medvirket i bl.a. *Rocky Horror*, *Johnny Frankikso* og *Crazy for You*.

P.t. spiller Lars med Annione og Maryam Mursal – begge pladeaktuelle i januar/februar 1998.

– bassist, født 1967 i Thisted og egentlig uddannet fotograf. Han begyndte at spille bas i 1981, men spillede tidligere trombone i Thisted Garden! Fik sit første store job i 1982 på Thy-festivalen med bandet Mozart A/S, som siden flyttede til Århus og vandt talentkonkurrencen *Vi har scenen...* 1990 under navnet Drive Alive. 1992-94 var han på turné med Jacob Haugaard og Co. og spillede med på pladeudgivelsen af samme navn. Han har også været på tur med Skagarack (1993) og Mek Pek (fra 1994). Han spiller også p.t. med Mek Pek.

Af teaterjobs har han senest haft *Napoleonskrigen* på Svalegangen og *Folk og røvere i Kardemomme By* på Aarhus Teater.

ALLAN NAGEL KEULBERG

LIDT HISTORIE FRA GAMLE DAGE...

Da jeg for 25 år siden kom til Århus, var det jo med intention om at studere på universitetet. Trods en stor musikinteresse vidste jeg, at andre ikke skulle straffes med mit musikalske talent. Men der var andre ambitioner udi musikken, der ligesom jeg efter endt studentereksamen benyttede immatrikuleringen på universitetet til at opleve det pulserende liv i storbyen Århus og friheden til at gøre, hvad man havde lyst til.

Jeg havnede på det nye kollegium Skjoldhøj langt ude i Brabrand. Her var bar, bank, brugs og meget langt ind til byen. Århus Sporveje nåede ikke engang derud. Der var ovelokaler til musikstuderende, et koncertlokale, som skreg efter rockkoncerter, og da der boede over 1000 studerende derude, var der også et publikum. Allerede på det tidspunkt begyndte det at gå galt med min akademiske karriere, for jeg fik involveret mig i kollegiets festudvalg.

En danskstuderende, der boede i den anden ende af min blok, øvede med et orkester i de klassiske øvegemakker. De kaldte sig Taurus og fik lov til at spille til de første Skt. Hans-fester på Skjoldhøj. Den unge danskstuderende var Steffen Brandt, og han har sammen med Svend Gaul i år 25 års jubilæum med den anden version af Taurus: TV-2.

Et andet orkester, Gnags, som vi bookedede udefra, var oprindeligt fra Vestjylland ligesom undertegnede. De spillede jo til skolefester hjemme i Varde. Nu havde de lavet kollektiv i Viby og udgivet deres første lp. Alle indtægter ved spilleriet blev investeret i grej og gear. Der skulle laves studio og pladeselskab. Men da der også skulle mad på bordet, tjente de til de daglige fornødenheder ved at smøre skolemadpakker på Skt. Anna Skole. Gnags kom nærmest til at blive husorkester på Skjoldhøj – i begyndelsen startede de deres turneer på Skjoldhøj, for her kunne de tillade sig at holde generalprøve for et solidarisk publikum.

Men problemerne begyndte alligevel at opstå.

Allerede dengang havde vi fundet ud af, at hvis vi nu sørgede godt for musikerne, så spillede de lidt længere og var glade, selv om honoraret måske ikke var

det største. Vi sørgede nogle gange så godt for dem, at det gav bagslag ved de følgende koncerter, og Gnags-erne besluttede, at det nok var bedre at slutte turneerne på Skjoldhøj.

Århus-Spillemandene var det store populære orkester i Århus i begyndelsen af 70'erne med Flemming Fiol (også bosiddende på Skjoldhøj), Lars Hybel, Ole Berg og ikke mindst Henning Stærk.

Nu skal det siges, at vores koncertlokale på Skjoldhøj kunne have brugt en meter eller to mere i højden. Især for Henning Stærk var det et problem, så vi måtte udvikle forskellige buffere, så han ikke bankede hovedet i betonspærerne – muligvis var det derfor han blev trommeslager i Gnags. Det løste i hvert fald problemet nogle år.

Efterhånden blev mange af disse bands og musikere ligefrem folkekære, og jeg fandt nærmest tilfældigt en niche med at lave mad til sultne rockmusikere. En af bestyrerne af Skjoldhøj Bar fra dengang – PH – syntes, at det var synd, Vestergade 58 var blevet lukket. Så sammen med en gammel kammerat fra Frederikshavn – Senius – fik de med support fra Skjoldhøj-folk banket Vestergade 58 op igen.

Fornylig vendte vi tilbage til Skjoldhøjkollegiet. Skjoldhøj Brugs' 25 års jubilæum skulle fejres, og den nye uddeler havde i arkiverne fundet ud af, at til 10 års jubilæet havde Henning Stærk, Jacob Haugaard, Flemming Fiol med flere stået for underholdningen, og at jeg havde stået for maden.

Det skulle gentages, men Henning var på tur med Hounddogs All Stars, så vi var nødt til at tage Gnags-erne, Mek Pek, Thomas Helmig, Lis Sørensen og Søs Fenger med. Der blev snakket meget om gamle dage den aften. Søs Fenger følte sig helt uden for: "Jeg har aldrig spillet herude før", snøftede hun nærmest.

Atter en stor aften på Skjoldhøj, og maden var bablynsk.

Med venlig hilsen

Chili John

HANS CHRISTIAN JOCHIMSEN

Korleder for Århus Gospel Voices: Hans Christian Jochimsen – eller "Danmarks Mr. Gospel", som Berlingske Tidende og Århus Stiftstidende har beskrevet ham. Hans Christian er manden bag Århus Gospel Voices, og koret, hvis sangere er fundet blandt 250 ansøgere, har eksisteret i et år – og blander sig nu for alvor i toppen blandt Danmarks bedste gospelkor.

Fire års klassiske klaverstudier på Det Jyske Musikkonservatorium har den 26-årige korleder med i bagagen, men de sidste fem år har der stået GOSPEL på dagsordenen. Hans Christian afholder koncerter, kurser og workshops over hele landet.

Hans Christian er daglig leder af fire gospelkor, heriblandt Going Up Gospel Choir – landets største gospelkor, som med sine 330 sangere sang for Dronningen i anledningen af hendes 25 års jubilæum. Han er også arkitekten bag den årligt tilbagevendende *Århus Gospel Festival* – en festival, som på to et halvt år har haft over 2500 aktive kordeltagere. Hans Christian har turneret i det meste af Europa og har arbejdet sammen med en lang række internationale gospelkunstnere.

SIDSTE STIK I STAKLADEN

Af Henrik Grønning

I slutningen af 1977 dannede nogle stykker fra musikmiljøet sammen med bl.a. undertegnede fra Studenterrådet *Studerforeningen ved Århus Universitet af 1978* (efter en senere opsplitning fortsat som Ryt-misk Musikforening/RMF).

Baggrunden for denne idé var utilfredshed med de eksisterende arrangører samt et ønske om at trække mere aktivitet til Stakladen, der dengang som nu er universitetets største kantine.

Satsningen lykkedes over al forventning, og i de kommende år var Stakladen ofte centrum for koncerter med en lang række danske og udenlandske bands.

Publikum var en blandet samling af musikinteresserede og studerende, en blanding som i høj grad ret-

tede sig efter de optrædende orkestre, hvoraf Århusbandsene udgjorde ryggraden.

Som nævnt var Stakladen en kantine i det daglige, og det gav ofte problemer, når en stor koncert skulle løbe af stablen kl. 21.00, og lokalet stadig skulle bruges til spising indtil kl. 14.00. Utallige er de gange, hvor vi i arrangørgruppen, så snart klokken slog 14.00, løb koncertgrej ind, flåede borde og stole ud af salen og næsten osse dem, der fortsat sad der, – altså sammen til stor undren (og irritation) for Stakladens "retmæssige besiddere".

Selve det at anvende en kantine på universitetet som spillested gav en række problemer, fordi bands, publikum og vi naturligvis måtte underlægge os nogle krav, som lå langt fra vor musikpolitik.

Henning Stærk kan sikkert stadig huske dengang,

han fortsatte med at spille udover den aftalte tid, og hvor koncerten sluttede med, at en portner tog hele strømmen, eller dengang Johnny Concrete & Co's koncert udmundede i et større slagsmål mellem band, publikum og politi – men disse episoder hører til sjældenhederne, normalt foregik samarbejdet med universitetet på bedste måde.

Udsugning og ventilation eksisterede selvfølgelig, men var afgjort ikke beregnet på 900 svedende og dansende publikummer – så der var næsten altid garanti for en varm koncert i Stakladen. Dette gav baggrund for en god tørst, som Bar-Peter i sin lille hjørnebar i forhallen gerne hjalp med at slukke: med en hastighed som et Kalasnikow maskingevær ekspederede han tusinder af kolde Ceres-øl over disken på en sådan aften.

I slutningen af 1970'erne havde ingen endnu tænkt på fadøl eller plasticrus, så øl og vand blev udleveret i original emballage, Stakladen havde stengulv, de få resterende borde blev anvendt til danseplatforme, og

resultatet gav sig selv: når aftenen var omme, og publikum gået hjem, lå der et tommetykt lag af glasskår over hele gulvet. Som regel måtte også et par af Stakladens store rispapir-lamper lade livet, så en sen aften kunne man godt komme i tvivl om, hvorvidt dette lokale nogensinde blev til kantine igen – det må være en cadeau til det "usynlige" natlige rengøringspersonale, at det fortsat lykkedes at anvende salen til koncerter op gennem 80'erne.

Et kig i kontrakterne fra dengang fortæller om billetpriser på kr. 35,00 (Gnags) op til 47,00 kr. (Shit & Chanel), priserne er sikkert glemt, men mange århusianere vil kunne huske nogle gigantiske Staklade-koncerter med bl.a. TV-2, Gnags, Shit & Chanel, Stærk Band etc. etc.

Stakladens faste scene (der nu er pillet ned for at give plads til flere spisende studerende) bød også på tætte forhold for de optrædende, den var ikke ret dyb, men til gengæld heller ikke bred, med spær lige over scenen, så der sjældent var plads til lyssætningen, kun et enkelt lille omklæd-

ningsrum, og ventilationen bestod af et lille vindue, der dog kunne åbnes. Kravene fra bandsene var dengang(!) også overskuelige og let håndterlige. I deres kontrakt for koncerten i Stakladen 24. april 1981 kræver Shit & Chanel f.eks., at "arrangøren sørger for, at der på scenen forefindes stikkontakt (220V-10A)".

For de, der har været så heldige at opleve en af disse koncerter i Stakladen, kan følgende ord/billeder måske vække liv i minderne:

Husk kaoset i garderoben i kælderen, heden, som gav kondensvand overalt, rispapirlamperne som bolde, en sjælden gang en ambulance til én der skar foden, utilstrækkelige toiletfaciliteter, glasskårene etc. etc. – langt fra den koncertstandard, som nutidens rockpublikum kræver. MEN husk også den utæmmede livsglæde både på scenen og i salen, fest og farver, entusiasmen, fællesskabet, en ubevidst fornemmelse af, at vi sammen, bandet og publikum, skabte musikhistorie.

Sponsorer for Aarhus Teater

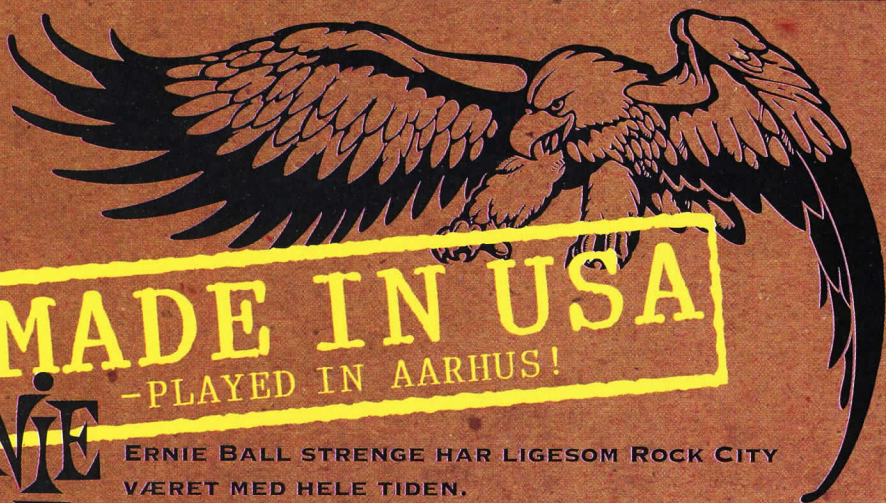

House of
PRINCE
AKTIESELSKAB

Martin

CERES
By Apotekernes
in the Royal Danish
Court

MORGENAVISEN
Jyllands-Posten

Nykredit

MADE IN USA

-PLAYED IN AARHUS!

**ERNIE
BALL®**

ERNIE BALL STRENGE HAR LIGESOM ROCK CITY
VÆRET MED HELE TIDEN.

LÆN DEM TILBAGE, OG NYD LYDEN AF DISSE
FANTASTISKE STRENGE, BRUGT EKSKLUSIVT AF
GUITARISTERNE I DENNE FORESTILLING.

E-mail: rockcity@post3.tele.dk
Homepage: www.rockcity.dk

STRINGS AND THINGS
AND ROCK 'N' ROLL

ROCKCITY

86 12 75 22

GL. MUNKEGADE 6 · 8000 ÅRHUS C. Guitars · Amps · Effects

DRUM CITY

GL. MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C.
TEL: 86 12 75 66 · FAX: 86 12 74 12

drums
dw

Til alle livets stjernestunder